

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **A. P.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2025, č. j. MV-179383-4/SO-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 2. 2026, č. j. 23 A 1/2026 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude zaplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce JUDr. Matěje Šedivého, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl maďarskými soudy uznán vinným ze spáchání zločinu převaděčství ve spolupachatelství, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtyř let se zařazením pro jeho výkon do věznice s dozorem a dále k trestu vyhoštění z území Maďarska na dobu osmi let. Na základě toho Ministerstvo vnitra zrušilo žalobci povolení k trvalému pobytu na území České republiky [§ 77 odst. 2 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů] a stanovilo lhůtu 30 dnů k vycestování. Toto rozhodnutí potvrdila žalovaná napadeným rozhodnutím a podanou žalobu městský soud rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) následně podal prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost, avšak bez uvedení důvodů a vymezení, čeho se jí domáhá. Na výzvu soudu k odstranění vad (usnesení NSS ze dne 13. 3. 2026, č. j. 1 Azs 27/2026 - 11) reagoval pouze sám stěžovatel. Poukázal na e-mail od svého právního zástupce z Maďarska, který

se vztahuje k přeměně části trestu odnětí svobody na tzv. reintegrační opatření. Zbývající část trestu může vykonat mimo území Maďarska a důvody pro zrušení pobytu tak pominuly. Tvrzení manželky označil za nepravdivá s tím, že jeho trvalý pobyt je důležitý i pro dceru. Odsouzení navíc přijal pouze z důvodu nové právní úpravy ohledně dohledu.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že trvá na zákonnosti a správnosti svého rozhodnutí. Kasační stížnost proto navrhla zamítnout.

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je **nepřípustná**, a to z následujících důvodů.

[5] Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), platí, že *[k]asační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[6] Jak již v minulosti Nejvyšší správní soud konstatoval, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Mají-li být kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě toto soudní rozhodnutí. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9; nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel musí vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS; či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[7] Městský soud se s žalobou důkladně vypořádal ze všech stěžovatelem vznesených hledisek. Věnoval se závažnosti spáchaného trestného činu a uloženého trestu spolu s jednáním stěžovatele (body 12 a 13 napadeného rozsudku). Při posouzení dopadu do rodinného a soukromého života se soud věnoval obsahu správního spisu (body 18 až 27 tamtéž). Tvrzení žalobce ohledně výchovy nevlastního syna považoval za zcela lichá; soudu ani správním orgánům nedoložil, že by o něj jakkoliv pečoval, a neplyne to ani ze správního spisu (bod 28 tamtéž). U dcery z rozhodnutí opatrovnického soudu poté vyplývá, že žalobce není schopen se o ni sám postarat a vídají se pouze ve velmi omezeném rozsahu několika hodin jednou za čtrnáct dní a za přítomnosti matky. Stěžovatel nijak nedoložil, že by byla závislá na jeho každodenní péči a výživě (body 29 a 30 tamtéž).

[8] Proti této argumentační linii městského soudu reagoval stěžovatel pouze několika strohými větami o nepravdivosti výpovědi bývalé manželky, důležitosti pobytu pro dceru a důvodům, proč přijal trestní obvinění. Žádnou konkrétní polemiku s argumentací

pokračování

městského soudu však nepředestřel. Kasační stížnost vůbec nereaguje na důvody rozsudku městského soudu. Stěžovatel tedy v kasační stížnosti neuplatnil žádné skutečné námitky. Kasační stížnost se proto opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., a proto je nepřijatelná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63; nebo rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2021, č. j. 8 Azs 299/2020-41; a ze dne 23. 8. 2023, č. j. 8 Azs 43/2022-51; či nález ÚS ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23).

[9] Předloženým e-mailem od maďarského advokáta se pak kasační soud nemohl zabývat. Stěžovatel jej totiž uplatnil až v řízení o kasační stížnosti (ostatně je datován až po vydání napadeného rozsudku, a to dnem 12. 3. 2026). Ke skutečnostem uplatněným po vydání napadeného rozsudku nemůže kasační soud přihlížet (§ 109 odst. 5 s. ř. s.; rozsudek rozšířeného senátu ze dne 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018 - 39, č. 4668/2015 Sb. NSS, bod 50).

[10] Stěžovatel pak navíc neodstranil ani vytýkanou vadu kasační stížnosti, pokud jde o vymezení, čeho se domáhá, což je základní náležitostí jakéhokoliv podání k soudu [§ 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 37 odst. 3 téhož zákona].

[11] Požadavek na formulování řádných kasačních námitek a návrhu výroku rozhodnutí soudu je nutné vnímat ve světle povinného zastoupení právním profesionálem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přitom platí, že „[s]myslem a účelem nezbytnosti garantované profesní právní erudice zástupce je poskytnout stěžovateli kvalifikovanou právní pomoc na profesionální úrovni, a to především proto, aby kasační stížnost, koncipovaná jako mimořádný opravný prostředek, vyhovovala všem formálním požadavkům a kasační soud o ní mohl rozhodnout bez zbytečných průtahů“ (usnesení NSS ze dne 11. 11. 2010, č. j. 1 As 93/2010 - 233). Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že to ostatně není poprvé, kdy zástupce, kterého si stěžovatel zvolil, nepředložil projednatelnou kasační stížnost (viz např. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2025, č. j. 2 Azs 274/2024 - 37; ze dne 5. 2. 2025, č. j. 2 Azs 277/2024 - 28; ze dne 26. 6. 2024, č. j. 2 Azs 95/2024 - 32; ze dne 29. 7. 2025, č. j. 2 Azs 101/2025 - 29; či ze dne 26. 11. 2025, č. j. 9 Azs 62/2025 - 40).

[12] Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou.

[13] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[14] Jelikož soud kasační stížnost odmítl, rozhodl zároveň o vrácení již zaplaceného soudního poplatku stěžovateli, a to prostřednictvím jeho zástupce (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2026

Ivo Pospíšil
předseda senátu